

VERSCHILLEND GOED NIEUWS.

Van: www.trustingthelord.com

Er was een tijd in de Bijbel toen mensen, zoals u en ik, zonder God en zonder hoop in de wereld waren. De bijbel is daar zeer duidelijk over. Er is een verschil tussen de gemeente en Israël. Jezus Christus heeft gezegd:

“Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels.

De bijbel zegt ons dat, toen de Heer kwam, hij tot de zijnen kwam, maar u en ik waren daar niet. Ondanks het feit dat velen in het religieuze systeem van de wereld de woorden van de bijbel trachten te “vergeestelijken”, veranderen de woorden niet. Eigenlijk is het zo dat het niet geloven wat de bijbel zegt ver is verwijderd van het geestelijke. Er is iets dat wordt genoemd “eertijds” waarnaar wordt verwezen in de brief aan de Efeziërs, en het zegt:

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

We zien dat in die tijd er iets was dat het burgerschap van Israël werd genoemd en iets dat de verbonden der belofte werd genoemd en wij waren vreemdelingen, zonder hoop. Indien er geen evangelie is dat bij ons past, welke hoop hebben wij dan? Er zijn echter verschillende EVANGELIEËN in de bijbel.

Alle goed nieuws is niet hetzelfde nieuws. Dat is het wat het woord Evangelie betekent...goed nieuws. Maar zoals al het nieuws in de krant niet hetzelfde nieuws is zo zijn alle evangelieën in de bijbel niet hetzelfde. Laat ons kijken naar de verschillende boodschappen, genoemd “evangelieën”. We zullen ze bekijken in de volgorde waarin ze voorkomen in de Bijbel. De eerste is het Evangelie van het Koninkrijk.

“Matth.4:23: En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk.

Het spreekt vanzelf dat de boodschap die de Heer predikte het goede nieuws van het koninkrijk was. Het wordt “het koninkrijk der hemelen” genoemd in het boek Mattheüs, en het goede nieuws was dat het koninkrijk “nabij” was.

“Matth.4:17: Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

In de brief aan de Efeziërs zagen we dat er iets is dat wordt genoemd de verbonden der belofte. In het boek Genesis riep God een man genaamd Abram. Zijn naam werd veranderd in Abraham en door het gehele boek Genesis heen doet God beloften aan Abraham en aan zijn nakomelingen. Het zijn de beloften der vaderen.

De beloften hebben te maken met land, het land Palestina, ook wel genoemd het beloofde land. Ze hebben eveneens te maken met een politieke regering, een koninkrijk genoemd, en ze hebben te maken met een toekomstige koning die in dat koninkrijk zal regeren. Jezus Christus

bevestigde deze beloften in zijn aardse bediening waarvan u kunt lezen in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

We zien dan vanuit de verbonden der belofte dat het Koninkrijk een speciale boodschap was voor een bepaalde groep mensen. Het evangelie van het Koninkrijk is het goede nieuws dat de tijd voor het Koninkrijk was aangebroken, het Koninkrijk is nabij. Maar we weten dat het Koninkrijk niet aan Heidenen was beloofd, het was alleen aan Israël beloofd. Er zullen Heidenen zijn in het Koninkrijk, ze zullen het Koninkrijk beërven. Maar om te worden toegelaten in het Koninkrijk is afhankelijk van het feit of ze het zaad van Abraham zegenen, of dat zij Israël zegenen. Denk er aan dat het Koninkrijk is gebaseerd op de verbonden der belofte. De beloften beginnen in het boek Genesis. Hier volgt het eerste voorbeeld. God zei aan Abraham:

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Deze zegeningen worden uitgevoerd als het Koninkrijk komt, wanneer de Zoon des Mensen, Jezus Christus, komt in al zijn heerlijkheid en zijn heilige engelen met hem, dan zal hij tot sommigen zeggen, zoals dat staat in Mattheüs 25:

“Matth.25:34: Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beerft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.

In Mattheüs 25 vindt u dat er mensen zijn die het Koninkrijk zullen binnengaan op basis van het behandelen van degenen die worden genoemd “deze mijn broeders”. Met andere woorden, het volk Israël. Het evangelie dus, het goede nieuws, wordt het evangelie van het Koninkrijk genoemd. De Heer predikte die boodschap. Hij nam eveneens twaalf apostelen om dezelfde boodschap te prediken:

“Matth.10:5: Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.

“Matth.10:6: Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.

“Matth.10:7: En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

We zien dus dat het evangelie van het Koninkrijk, strikt genomen, was voor degenen aan wie het Koninkrijk toebehoorde, het volk Israël. De enige manier waarop een Heiden hierbij betrokken kon geraken is zoals de Romeinse hoofdman in het evangelie van Lukas. Hij zegende het zaad van Abraham. Eigenlijk vertelden de discipelen de Heer dat hij ‘waardig’ was:

“Lukas 7:4: Dezen nu, tot Jezus gekomen zijnde, baden Hem ernstelijk, zeggende: Hij is waardig, dat Gij hem dat doet;

“Lukas 7:5: Want hij heeft ons volk lief, en heeft zelf ons de synagoge gebouwd.

Hij zegende Israël, en zo doende was hij geschikt voor het ontvangen van een zegen, en zijn zoon werd genezen. Denk aan de beloften van God aan Abraham:

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

De hoofdman ontving dus een zegen. Zijn zoon werd genezen. De enige andere Heiden waarmee de Heer van doen heeft gehad was met de Syro-Fenicische vrouw, de Griekse vrouw in Mattheüs 15. Zij deed het zelfde. Ze zegende het zaad van Abraham, en toen ze haar positie realiseerde, als een hond onder de tafel, etende de kruimels van het brood van de kinderen Israëls, willigde de Heer haar verzoek in en genas haar dochter.

De meeste mensen realiseren zich niet dat DEZE TWEE de ENIGE Heidenen zijn in uw bijbel waar de Heer contact mee heeft gehad. Voorzover het ons aangaat, wij waren daar niet. We waren in die tijd niet in beeld. Mensen zoals u en ik waren vreemdelingen aangaande Israël.

Er is nog een ander belangrijk feit dat u moet weten over het evangelie van het Koninkrijk, de aardse bediening van Christus. Het evangelie van het Koninkrijk omvat NIET de dood, begrafenissen en opstanding van Christus. De mensen die het evangelie van het Koninkrijk predikten in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes WISTEN niet eens dat de Heer zou sterven, en al helemaal niet dat Hij zou sterven voor iemand zijn zonden.

Ik heb te maken gehad met mensen die je op een grappige manier aankijken als je ze dat vertelt. Hun is duidelijk iets geheel anders geleerd. Maar wat zegt UW BIJBEL over dit onderwerp? Wat is uw autoriteit wanneer het gaat over de dingen van God, religieuze leiders, of het Heilige Woord van God? Kijk gewoon naar de feiten over deze zaak in de bijbel.

In Mattheüs 16, bijna aan het einde van de bediening van de Heer, vertelde Jezus Christus zijn apostelen dat hij naar Jeruzalem gaat en dat hij zal worden gedood:

“Matth.16:21: Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.

Petrus staat daar en luisterde naar deze woorden. Petrus is één van de twaalven. Hij heeft het gehele evangelie van het Koninkrijk gepredikt. Hij genas de zieken, wekte doden op, reinigde melaatsen en dreef duivelen uit. En nu heeft de Heer Petrus verteld over zijn kruisiging. Let op Petrus zijn houding:

“Matth.16:22: En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden.

U moet dus begrijpen dat het kruis van Christus, het allerbelangrijkste element aangaande onze redding, niet in beeld is in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Zie naar een ander verslag:

“Lukas 18:31: En Hij nam de twaalfen bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten.

“Lukas 18:32: Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden.

“Lukas 18:33: En Hem gegeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan.

“Lukas 18:34: En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.

Dus het evangelie, het goede nieuws van het Koninkrijk, is niet het goede nieuws waar het ons betreft. Toen de Heer hen vertelde dat hij gedood zou worden, begraven en de derde dag weer op zou staan, verstonden zij dat niet. Hij werd dus gekruisigd, stond op uit de dood, voer op ten hemel, en Petrus predikte tot Israël, in het boek Handelingen, dat hij terug zou komen. Hij zei de mannen van Israël dat ze zich moesten bekeren en dat de tijden der verkwikking zouden komen en Christus terug zou komen om de zonden van Israël uit te wissen.

De boodschap van Petrus wordt genoemd het Evangelie der Besnedenen. Het verschil tussen het evangelie der besnedenen en het evangelie van het Koninkrijk is zeer gering. Maar in plaats dat Petrus zegt dat het Koninkrijk “nabij” is, zegt hij dat de Heer terug zal komen als Israël zich bekeert. In het evangelie van het Koninkrijk was de boodschap dat het Koninkrijk “nabij” was. Het was “nabij” omdat de Heer “nabij” was. Hij zei aan enige Farizeeërs dat het Koninkrijk: “is binnen ulieden” (Lukas 17:21).

Ik realiseer me dat de mensen deze boodschap trachten te “vergeestelijken” zodat het betekent dat het koninkrijk in u is, in uw hart. Maar het is onmogelijk dat het deze betekenis heeft. Het Koninkrijk was zeer zeker niet “in” deze Farizeeën, het waren ongelovigen. De passage betekent: ”in uw midden”. Het was in hun midden want in hun midden was de “kleine kudde” die geloofden en die Jezus Christus ontvingen als hun Messias. De Heer zei tegen hen:

“Lukas 12:32: Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.

In het boek Handelingen wordt de boodschap van Petrus geïdentificeert als het evangelie der besnedenen. Het is in feite dezelfde boodschap. Er is echter enige nieuwe informatie. Er is kracht van de Heilige Geest om “te volharden tot het einde”, de macht om “kinderen van God” te worden.

“Joh. 1:11: Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

“Joh. 1:12: Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;

Petrus zegt dus dat, indien ze zich zullen bekeren en geïdentificeert worden met hun Messias in de doop, ze kracht zullen ontvangen, de gave van de Heilige Geest. Ze zullen kracht hebben om te volharden tot het einde, tot de tweede komst van Christus.

Het evangelie van het Koninkrijk gaat terug tot op David, de koning van Israël, omdat Jezus Christus de zoon van David is, naar het vlees, de erfgenaam van de troon van David, de Koning van Israël. Dat is de reden die Petrus geeft voor de opstanding van Christus, om op de troon van David te zitten. Maar het evangelie der besnedenen gaat terug tot op Abraham. Hij ontving het teken der besnijdenis in Genesis 17:

“Gen.17:10: Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde.

Toen dan Israël zijn Koning en het Koninkrijk hadden verworpen, Christus gekruisigd was, en begraven en ten derde dage was opgestaan, wisten ze niet het “waarom”. Het is een feit dat het WAAROM van het kruis van Christus op dat moment niet is geopenbaard aan de twaalf apostelen. De Heer verschijnt aan hen gedurende veertig dagen, hij geeft ze een opdracht, de zogenaamde grote opdracht van Mattheüs 28, Markus 16 en Lukas 24, maar hij zegt hun dat ze Jeruzalem niet mogen verlaten maar te wachten op “de belofte van de Vader”, met andere woorden, de doop met de Heilige Geest.

De Pinksterdag komt in Handelingen twee en 12 Joodse mannen worden door de Heer van de hemel gedoopt MET de Heilige Geest en ze worden getuigen van de Heer. Maar, tegengesteld aan de populaire mening in de hedendaagse religie, toen Petrus begon te prediken zei hij niet: *“de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen” (Titus 2:11).*

Hij zei niet: *“God wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen” (1Tim.2:4).* In plaats daarvan begint hij het kruis te prediken als een schande. Hij predikt het kruis als een MOORD AANKLACHT tegen Israël. Hij VERHEERLIJKT het kruis niet. Hij zegt aan de mannen van Israël dat ze hun Koning hebben vermoord. Zie naar wat hij zei:

“Hand.2:14: Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem, en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan.

“Hand.2:22: Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;

*“Hand.2:36: Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, **Dien gij gekruist hebt.***

Petrus predikt tot Israël. Hij weet helemaal niets van de gemeente, het lichaam van Christus. Hij weet helemaal niets van het evangelie van Christus. Hij zegt: jullie hebben Christus gekruisigd, maar God heeft hem uit de doden opgewekt. Zie naar de reactie:

“Hand.2:37: En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?

*“Hand.2:38: En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, **tot** vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.*

Let op dat hij zegt TOT vergeving der zonden. Met andere woorden: Petrus predikt een amnestie boodschap. Hij zegt ik weet dat jullie het uit onwetendheid hebt gedaan, dat is dat zij de dood van Christus eisten, en zo deden ook hun leidslieden, maar als jullie je bekeren, VAN GEDACHTEN VERANDEREN over deze man, Jezus van Nazareth, en erkennen dat hij jullie Koning is, en met hem wordt geïdentificeert in de waterdoop, dan zal hij terug komen om HET BELOOFDE KONINKRIJK OP TE RICHTEN. Zijn boodschap is dit:

“Hand.3:19: Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,

“Hand.3:20: En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;

Wat we hier dus hebben is: “het aangename jaar des Heeren” (Lukas 4:19). God gaf Israël dit aangename jaar ter bekering, hun gedachten te veranderen en hun Messias te erkennen. Bedenk dat in Lukas vier de Heer in de synagoge te Nazareth ging, hij stond op om te lezen en hij citeerde uit het boek Jesaja en hij verkondigde hetgeen waar het hier over gaat in het boek Handelingen:

“Lukas 4:16: En Hij kwam te Nazareth, daar Hij opgevoed was, en ging, naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in de synagoge; en stond op om te lezen.

“Lukas 4:17: En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek opgedaan had, vond Hij de plaats, daar geschreven was:

“Lukas 4:18: De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart;

“Lukas 4:19: Om den gevangenen te prediken loslating, en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.

“Lukas 4:20: En als Hij het boek toegedaan en den dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.

“Lukas 4:21: En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.

Petrus predikt dus de boodschap van het Koninkrijk met één verschil. Hij beschikt niet over een datum. Merk op dat Petrus hier niet zegt dat het Koninkrijk “nabij” was. Het was “nabij” in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes omdat de Heer “nabij” was. Nu is de Heer in de Hemel.

“Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Maar in werkelijkheid bekeerde Israël zich niet. Petrus zei tegen een ieder bekeert u en wordt gedoopt, maar niet iedereen deed dat. 3000 mensen deden dat in Handelingen twee. Vijfduizend deden dat in Handelingen vier. En van dag tot dag werden er toegevoegd. Maar de meerderheid van Israël verwierpen hun Koning en het Koninkrijk. De leiders van het volk verwierpen Christus, en Israël VIEL. De bediening van Petrus is in wezen van Handelingen één tot Handelingen twaalf. Maar de bediening van de twaalfen verdwijnt. Aan het einde van

Handelingen twaalf worden ze niet meer gezien. In plaats daarvan zegt Paulus in de brief aan de Romeinen dat door hun val de zaligheid tot de Heidenen is gekomen.

En dan is daar het evangelie van de ONBESNEDENEN:

Saulus van Tarsen, een opstandeling, een godslasteraar, een ongelovige, die de kleine kudde van gelovigen vervolgde in Jeruzalem, is op de weg naar Damascus met brieven van de hogepriester om de gelovigen in Christus op te sporen en gevangen te nemen. Ten tijde van Handelingen negen verschijnt de opgevaren en verheerlijkte Heer Jezus Christus aan zijn ergste vijand, Saulus wordt gered en wordt Paulus de apostel, en de Heer vertrouwt een totaal verschillende boodschap toe aan Paulus:

“Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

De Heer vertrouwt dus een boodschap en bediening toe aan Paulus en hij predikt die boodschap een aantal jaren. Er volgt een conflict over de zaak van besnijdenis en het houden van de Wet van Mozes. Dus openbaart de Heer aan Paulus dat hij op moet gaan naar Jeruzalem. Laten we eens naar de reden kijken waarom de Heer zei dat hij moest gaan en wat er precies gebeurde als gevolg van deze reis:

“Gal.2:1: Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende.

“Gal.2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

“Gal.2:3: Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden.

“Gal.2:4: En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen.

“Gal.2:5: Denwelken wij ook niet een uur hebben geweken met onderwerping, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou verblijven.

“Gal.2:6: En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht.

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

“Gal.2:8: (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen);

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

“Gal.2:10: Alleenlijk, dat wij den armen zouden gedenken; hetwelk zelf ik ook benaarstigd heb te doen.

Wat denkt u, waarom wilden Jacobus, Cefas (Petrus) en Johannes dat Paulus en zijn groep de armen zouden gedenken? Omdat zij alles wat ze bezaten verkocht hadden en het aan de voeten van de apostelen hadden gelegd omdat ze het Koninkrijk verwachtten.

“Hand.2:44: En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen;

“Hand.2:45: En zij verkochten hun goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had.

Het Koninkrijk kwam niet omdat Israël, als volk, zich niet bekeerde. En aldus viel Israël. Ze werden aan de kant gezet en er ging iets nieuws gebeuren:

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

We hebben nu gekeken naar de gehele passage in de brief aan de Galaten en de reden daarvoor is opdat we verscheidene verschillende, maar belangrijke, feiten zien zoals Paulus vertelt in dit verslag van de vergadering te Jeruzalem, dat is de vergadering waarover Lukas schrijft in Handelingen vijftien.

Ten eerste heeft Paulus nu gepredikt en onderwezen voor ten minste veertien jaren. Hij predikt een boodschap die hij door openbaring van de Heer heeft ontvangen. Hij zei dat hij er niet in onderwezen was. Hij heeft het niet van een mens geleerd. Het is duidelijk dat de boodschap die hij predikt VERSCHILT van de boodschap van Petrus omdat de Heer aan Paulus openbaarde dat hij op moest gaan om het te berichten aan de apostelen te Jeruzalem. En waarom zou hij hen iets berichten als ze het alreeds wisten?

Met andere woorden, ziet u Paulus zeggen: “Petrus, ik weet dat ik dit door rechtstreekse openbaring van de Heer heb ontvangen, maar laat ik het jullie mededelen om te controleren of het juist is”. Zegt Paulus dat? Maar toch is dit PRECIES wat de meesten heden ten dage, binnen de religie, DENKEN dat Paulus deed. De waarheid is dat Paulus niet opging om informatie te VERKRIJGEN, maar hij GAF informatie. Hij zei dat hij opging om informatie te geven of met hen te delen, en wel “Het evangelie dat ik predik”.

*“Gal.2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun **het Evangelie** voor, **dat ik predik** onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achtung waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.*

Denk aan de reden voor de vergadering in Handelingen vijftien:

“Hand.15:1: En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden.

“Hand.15:2: Als er dan geen kleine wederstand en twisting geschiedde bij Paulus en Barnabas tegen hen, zo hebben zij geordineerd, dat Paulus en Barnabas, en enige anderen uit hen, zouden opgaan tot de apostelen en ouderlingen naar Jeruzalem, over deze vraag.

Bedenk dat het evangelie van de besnedenen, de boodschap die door Petrus werd gepredikt, een boodschap van het verbond is. Het heeft betrekking op het verbond der besnijdenis in Genesis. Maar wat predikt Paulus?

“Gal.5:1: Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

“Gal.5:2: Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.

“Gal.5:3: En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.

Wacht nu eens even! Petrus PREDIKT het evangelie VAN de besnedenen. Predikt Petrus besnijdenis? Ja! Predikt Petrus dat men zich aan de wet moet houden? Ja! Het is een feit dat duizenden Joden te Jeruzalem geloofden en zie naar hen, bijna aan het einde van het boek Handelingen, toen Paulus naar Jeruzalem ging:

“Hand.21:19: En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had.

“Hand.21:20: En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

Maar ziet u, Paulus predikt het evangelie VAN de onbesnedenen. Een verborgenheid totdat de Heer het aan Paulus openbaarde. Een verborgenheid verborgen in de Schrift. Een verborgenheid die terug gaat tot voor Koning David, die terug gaat van Abraham naar Abram, de ONBESNEDEN Heiden in Genesis 15.

“Gens.15:5: Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zeide: Zie nu op naar den hemel, en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn!

“Gen.15:6: En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

Voordat hij werd besneden, voordat hij enig religieus werk deed, wordt deze man, genaamd Abram, gerechtvaardigd alleen door geloof. Geloof zonder werken. Er is hier dus sprake van een VERBORGENHEID. Het gaat niet over één maar over TWEE verbonden. Zie wat Paulus zegt:

“Gal.4:21: Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de wet niet?

‘Gal.4:22: Want er is geschreven, dat Abraham twee zonen had, een uit de dienstmaagd, en een uit de vrije.

“Gal.4:23: Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de belofenis;

“Gal.4:24: Hetwelk dingen zijn, die andere beduiding hebben; want deze zijn de twee verbonden; het ene van den berg Sina, tot dienstbaarheid barende, hetwelk is Agar;

“Gal.4:25: Want dit, namelijk Agar, is Sina, een berg in Arabie, en komt overeen met Jeruzalem, dat nu is, en dienstbaar is met haar kinderen.

“Gal.4:26: Maar Jeruzalem, dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder.

Met andere woorden, het zinnebeeld is: Agar vertegenwoordigt degenen die tot Christus komen door de Wet, het evangelie van de besnedenen. Maar Paulus predikt het evangelie van de onbesnedenen. Zie naar hetgeen Paulus zegt:

“Rom.4:16: Daarom is zij uit het geloof, opdat zij naar genade zij; ten einde de belofte vast zij al den zede, niet alleen dat uit de wet is, maar ook dat uit het geloof Abrahams is, welke een vader is van ons allen;

Het evangelie van de onbesnedenen is dus gescheiden van het evangelie der besnedenen. Het is een geheel andere boodschap. De boodschap van Paulus in die periode heeft betrekking op de verbonden der belofte. Met andere woorden, het is gericht aan mensen die IN de verbonden der belofte zijn, mensen die niet van Israël vervreemd zijn, maar die met Israël verbonden zijn. In feite is de boodschap aan de Joden gericht, Joodse proselieten, Heidenen die in de bijbel Grieken worden genoemd, die de God van Abraham vrezen.

In Handelingen 13 worden Barnabas en Saulus, of Paulus, voor een bediening afgezonderd door de Heilige Geest. Het loopt uit op een provocerende bediening voor de Joden en het heeft te maken met het overblijfsel die door God waren voorgekend. Met andere woorden, God verstootte zijn volk niet:

“Rom.11:1: Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre; want ik ben ook een Israëliet, uit het zaad Abrahams, van den stam Benjamin.

“Rom.11:5: Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer

Paulus ziet dus uit naar het overblijfsel gedurende ongeveer tien hoofdstukken in het boek Handelingen, Handelingen negen tot en met Handelingen 19. Het lichaam van Christus wordt gevormd en ENIGEN van de mensen in het lichaam van Christus zijn een gelovig overblijfsel van Joden. Paulus is de apostel der Heidenen, en zijn bediening is hoofdzakelijk tot de Heidenen. Maar Paulus is eveneens een Jood en sommigen van de leden van het lichaam van

Christus zijn, naar het vlees, Joden. Zie naar de beschrijving van de Galaten die in het lichaam zijn:

“Gal.3:27: Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

“Gal.3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus.

In de bediening van Paulus is er dus een TERZIJDE STELLING van het volk Israël. Op dat moment is Israël gevallen maar nog niet verstoten. En ten tijde dat Paulus en Barnabas naar Antiochië en Iconium gaan is Paulus in een behoorlijk aantal synagogen van de Joden geweest. Waarschijnlijk in iedere stad waar hij is geweest. We weten niet hoeveel maar we weten dat Mozes (= de Wet), volgens Jacobus, werd gepredikt in iedere stad:

“Hand.15:21: Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen.

Maar Paulus predikt niettemin het “evangelie van de onbesnedenen”. Hoe kunnen dan de leden van het lichaam van Christus in overeenstemming worden gebracht met de bediening van Petrus, dus deel uitmaken van hen die betrokken zijn bij “het evangelie van de besnedenen”, de boodschap die is toebetrouwd aan Petrus. Dat is onmogelijk. De boodschap van Paulus verschilt van die van Petrus. In Handelingen 14 gaat Paulus naar de synagoge in Iconium:

“Hand.14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

“Hand.14:2: Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, verwekten en verbitterden de zielen der heidenen tegen de broeders.

Als u dit verslag verder volgt dan beginnen de ongelovige Joden Paulus na te jagen. Ze stoken de mensen op en er volgt een aanval. Ze trachten Paulus dood te stenigen. Paulus is zich daarvan bewust en vlucht naar Lystre en Derbe, maar de Joden volgen hem. De ongelovige Joden, helemaal uit Antiochië, de plaats waar Paulus, in Handelingen 13, predikte, vervolgden hem:

“Hand.14:19: Maar daarover kwamen Joden van Antiochie en Ikonium, en overreedden de scharen, en stenigden Paulus, en sleepten hem buiten de stad, menende, dat hij dood was.

Paulus wordt dus gestenigd, en wij geloven dat het hier is dat Paulus is opgetrokken in de derde hemel waarover hij later schrijft in 2 Korinthiërs:

“2Kor.12:1: Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren.

“2Kor.12:2: Ik ken een mens in Christus, voor veertien jaren (of het geschied zij in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het), dat de zodanige opgetrokken is geweest tot in den derden hemel;

Paulus wordt opgetrokken en ziet dingen waarvan hij zegt; “die het een mens niet geoorloofd is te spreken”. Wij geloven dat het hier is dat Paulus de OPNAME van de gemeente ziet. We weten dus dat het lichaam van Christus op geen enkele wijze deel uitmaakt van Petrus zijn koninkrijk van priesters en een heilig volk. Het lichaam van Christus heeft een hemelse, en geen aardse roeping. Paulus ziet dus de Opname, hij gaat staan en gaat naar iedere stad waar hij voorheen is geweest:

“Hand.14:20: Doch als hem de discipelen omringd hadden, stond hij op, en kwam in de stad; en des anderen daags ging hij met Barnabas uit naar Derbe.

“Hand.14:21: En als zij derzelve stad het Evangelie verkondigd en vele discipelen gemaakt hadden, keerden zij weder naar Lystre, en Ikonium, en Antiochie;

“Hand.14:22: Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods.

Nu heeft Paulus het totaal overzicht. De bestemming van het lichaam van Christus is de Hemel, niet het aardse koninkrijk. Dus op een bepaald punt in de tijd schrijft Paulus de brief aan de Galaten:

“Gal.1:1: Paulus, een apostel, geroepen niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft),

“Gal.1:2: En al de broeders, die met mij zijn, aan de Gemeenten van Galatie:

“Gal.1:3: Genade zij u en vrede van God den Vader, en onzen Heere Jezus Christus;

“Gal.1:4: Die Zichzelven gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader;

Dit is dus de leer die Paulus predikt. Dat we getrokken zullen worden uit deze tegenwoordige boze wereld. Later geeft Paulus een meer uitgebreid verslag van de Opname. In 1 Thessalonicenzen en opnieuw in 1 Korinthiërs.

Maar in de tussentijd worden de Galaten verontrust:

“Gal.1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

“Gal.1:7: Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren.

En de gehele brief aan de Galaten wordt in beslag genomen door de uitleg van Paulus over het volbrachte werk van Christus aan het kruis en de totale rechtvaardiging uit genade en door het geloof, het EVANGELIE VAN CHRISTUS.

“Gal.2:16: Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.

Paulus zegt dus dat onze rechtvaardiging deel uitmaakt van wat Christus heeft gedaan, niet wat wij doen of gaan doen. We zijn gerechtvaardigd door het geloof van Christus, en door zijn geloof hebben we ook het LEVEN:

“Gal.2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

We hebben dus het Evangelie van het Koninkrijk, het Evangelie van de Besnedenen, het Evangelie van de Onbesnedenen, en het Evangelie van Christus. Het evangelie van Christus werd door Paulus gepredikt, eerst tot de Jood en ook tot de Griek. Alle Grieken zijn Heidenen, maar, zoals we weten zijn alle Heidenen geen Grieken. De Grieken in de synagogen waren IN de verbonden der belofte. De VERBORGENHEID met betrekking tot hun redding was verborgen in de Schriften:

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

“1Kor.15:4: En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Paulus kon deze mensen vertellen dat het evangelie HUNNER behoudenis naar de schriften was, verborgen in de Schriften. Maar dat kon Paulus niet zeggen tegen de mensen als de Efeziërs, of tegen u en mij.

“Ef.2:11: Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Er is niet één enkele AANWIJZING in de Schriften aangaande de redding voor mensen zoals u en ik, vervreemd van het burgerschap Israëls en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende en zonder God in de wereld.

Paulus reisde door alle regio's van Galatië, van Azië en in Europa. Hij ging van synagoge tot synagoge. Op die plaatsen vond hij Joden en ook Heidenen die de God van Abraham vreesden. Hij predikte tot hen het evangelie van Christus. Paulus heeft gezegd:

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Het evangelie van Christus, zegt Paulus, is een kracht Gods tot zaligheid, eerst den Jood. De reden dat Paulus in die tijd eerst tot de Jood predikte is vanwege de getrouwheid van God. Israël was gevallen maar was nog niet verstoten. Het grootste deel van Israël verkeerde in ongelooft, maar toch was God nog getrouw:

“Rom.3:1: Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis?”

“Rom.3:2: Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd.

“Rom.3:3: Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof van God te niet doen?”

Het antwoord hierop is nee. God is getrouw en zal getrouw zijn aan zijn belofte aan Abraham. In de synagogen der Joden, alwaar Paulus heen ging en predikte, vond hij mensen, Joden en Heidenen, die de God van Abraham vreesden. Zijn boodschap aan hen was:

“Hand.13:26: Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid gezonden.

Het overblijfsel dus, mensen die door God waren voorgekend en die het evangelie van Paulus hoorden en geloofden, werden gered. Ten tijde nu van Handelingen twintig schreef Paulus de brief aan de Romeinen, Daarin zegt hij:

“Rom.15:19: Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb.

Hij zegt dat hij: “het evangelie van Christus vervuld” heeft en hij zegt eveneens dat hij komen zal “met vollen zegen des evangelies van Christus:

”Rom.15:29: En ik weet, dat ik, tot u komende, met vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal.

Dus in Handelingen twintig, terwijl Paulus te Korinthe is, schrijft hij de brief aan de Romeinen. Dan verlaat hij Europa, vaart terug naar Azië en vanaf Milete zond hij iemand naar de oudsten van de gemeente te Efeze. Hij is op weg naar Jeruzalem.

“Hand.20:22 En nu ziet, ik, gebonden zijnde door den Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende, wat mij daar ontmoeten zal;

“Hand.20:23: Dan dat de Heilige Geest van stad tot stad betuigt, zeggende, dat mij banden en verdrukkingen aanstaande zijn.

“Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

Paulus zegt dus dat hij een bediening van de Heer heeft gekregen om te getuigen van de GENADE VAN GOD. Hij gaat naar Jeruzalem, wordt gearresteerd, en wordt de gevangene van Jezus Christus voor u die Heidenen zigt. Hij verblijft gedurende twee jaren van gevangenschap te Jeruzalem en Cesarea en daarna wordt hij naar Rome gezonden. Vanuit Rome schrijft hij de brief aan de Efeziërs:

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

Paulus zegt dat er een oorzaak voor is om gevangene te zijn in de gevangenis te Rome. Hier is de oorzaak:

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

Er was dus een verborgenheid. Paulus zegt dat die verborgenheid is bekend gemaakt door rechtstreekse openbaring van de Heere Jezus Christus. Het feit dat Christus stierf voor de zonden van sommige mensen was verborgen in de Schriften. Maar hier spreekt Paulus over iets dat onnaspeurlijk was in de Schriften.

*“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den **onnaspeurlijken rijkdom van Christus,***

Onnaspeurlijk. Dat betekent dat u kunt zoeken wat u wilt maar u zult nimmer een aanwijzing vinden in de Hebreeuwse Schriften over de goddeloze, zondige mensen als de Efeziërs aan wie Paulus de brief schreef, en aan mensen zoals u en ik die geen hoop hadden. Dit was een verborgenheid, niet verborgen in de Schriften, maar verborgen in God:

*“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen **verborgen is geweest in God,** Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;*

*“Ef.3:10: Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de **veelvuldige wijsheid Gods;***

Paulus spreekt over de veelvuldige wijsheid van God. Hij spreekt over de onnaspeurlijke rijkdom van Christus. En wat is dan de verborgenheid? Het is het goede nieuws dat de Efeziërs, en dat Barbaren en Scyten, en mensen zoals u en ik gered kunnen worden uit genade en door geloof in wat Christus heeft gedaan op het kruis.

Gered uit genade, verzegeld met de Heilige Geest, en gereed om verlost te worden uit deze tegenwoordige boze wereld. Gered, en deelgenoot geworden van hetzelfde lichaam, medeërfgenenamen van God en Christus, samen met Paulus, Titus en Timotheüs en de Galaten, de Korinthiërs, de Thessalonicenzen en de Romeinen:

“Ef.3:6: Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgenenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

Het goede nieuws is, vandaag de dag, voor u en mij: CHRISTUS STIERF VOOR ONZE ZONDEN, hij is begraven, en hij is op de derde dag WEER OPGESTAAN. Geloof in den Heere Jezus Christus, niet meer en niet minder, en gij zult zalig worden! (Hand.16:31).